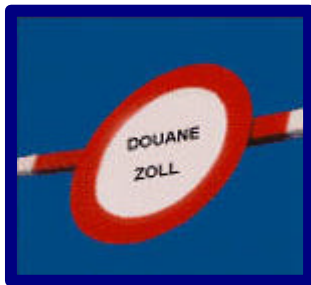

Hallo,

Ik wou even reageren op de "mini-poll" in verband met reizen en transgenderisme. Ik heb namelijk de laatste tijd enige ervaring op dat vlak opgedaan. Het zijn natuurlijk slechts persoonlijke impressies.

Ik ben nu ongeveer een jaar in RLE en ben in die tijd 2 maal naar de VS geweest en 1 maal naar Singapore.

De eerste maal naar de VS droeg ik nog mijn oude naam als officiële naam. Dat was januari 2006. Hoewel het oorspronkelijk de bedoeling was een beetje "geslachtloos" te reizen heb ik op het laatste moment toch beslist als mijn nieuwe ik te reizen, zoals ik elke dag rondloop. Ik vond niet dat ik nog een stapje terug kon zetten.

Ik heb nergens problemen gehad, zelfs aan de beruchte Amerikaanse Immigratiediensten heb ik geen enkel probleem ondervonden. Nochtans was ik 6 maanden daarvoor ook in de VS geweest, toen nog als man, en toen heeft men een foto en vingerafdrukken van me genomen. Ik zag er in januari helemaal anders uit en had wel een nieuw paspoort met een recentere foto. Voor alle veiligheid had ik ook een kort

Engelstalig briefje van mijn psychiater Dr. De Cuypere mee met wat uitleg voor het geval er een vraag zou komen, maar ik heb het niet moeten uithalen. Het werd wel even spannend op de luchthavens in Zaventem en in Washington toen men mij bij de veiligheidscontrole fouilleerde. Vrouwen worden door vrouwen gefouilleerd en mannen door mannen. Ik ben twee keer door een vrouw gefouilleerd zonder dat die gelukkig iets gemerkt hebben. Ik weet dus een veilig plaatsje om iets mee te smokkelen ...

Naar het toilet gaan in openbare gebouwen is ook niet zonder risico. Als men je zou doorhebben zou je wel problemen kunnen krijgen. Ik ben steeds voorzichtig geweest door me niet te lang op te houden in de gezamenlijke ruimte van het damestoilet.

In maart dan naar Singapore, onder mijn nieuwe officiële naam, maar met nog steeds de M op mijn paspoort. Weer een nieuw paspoort dus. Ook daar heb ik geen enkel probleem ondervonden, hoewel men mij had gewaarschuwd. Opnieuw heb ik het briefje van Dr. De Cuypere niet nodig gehad. Ik heb wel op voorhand een toelating moeten vragen aan een officiële instantie in Singapore om bepaalde medicijnen te mogen meenemen.

Het grootste probleem heb ik nog voor de reis gehad. Ik had mijn ticket al op mijn oude naam en het was niet evident om dat te laten aanpassen.

In juli weer naar de VS. Nu dacht ik dat het echt spannend ging worden. Ze hebben opnieuw een foto en vingerafdrukken genomen. Ik dacht dat ze nu wel vragen zouden stellen omdat er een andere persoon, het is te zeggen dezelfde persoon met een andere naam, met dezelfde vingerafdrukken het land binnenkomt. Maar opnieuw geen enkel probleem en het briefje van Dr. De Cuyper heb ik weer niet nodig gehad.

Ik ben in maart ook enkele dagen in Parijs geweest en ook daar heb ik geen enkel probleem ondervonden.

Zowel in de VS als in Singapore heb ik contact gehad met vrouwen met een transseksueel verleden. Het is zeker zo dat men in die twee landen minder tolerant is ten aanzien van transgendere personen dan in België. In de VS moet je toch uitgaan van een groter conservatisme dan hier. In Singapore wordt het, naar ik horen zeggen heb, nog te veel geassocieerd met prostitutie.

Ik ben tamelijk passabel, althans dat denk ik toch en leid ik af uit de reacties. Ik ben nooit door de mand gevallen bij onbekenden zodat ik geen ervaring heb met wat er zou gebeuren als iemand toch nog de man in mij zou zien. Als men problemen heeft met passabiliteit dan is het jammer genoeg vrees ik een heel ander verhaal.

Wat ik nog wel kan zeggen is dat mannen in de VS hun ogen nog minder kunnen thuishouden dan hier in België. In Parijs daarentegen zijn de mannen bijzonder galant naar vrouwen toe, veel meer dan hier.

Enfin, ik denk dat we hier in het land van belofte leven, ook op dit vlak, en men moet er zich terdege van bewust zijn dat in andere delen van de wereld men vaak nog niet zover staat in de algemene acceptatie van deze problematiek.

In oktober weer naar Singapore, hopelijk opnieuw geen problemen, ..., maar ik blijf toch altijd een beetje bezorgd.

Het vrouw-zijn op zich brengt mee dat men alert moet zijn, ook hier in België. Het is nu inderdaad minder evident dan vroeger om in het donker door de straten te dwalen. Daar weet ik van mezelf dat ik wat voorzigtiger zal moeten worden.

Groetjes,

Femke